

Kravosov maj bi lahko trajal tudi 365 dni

Zbirka Kar in kar maj V Domu Prosekarja se je v poezijo Marka Kravosa poglobila Vesna Mikolič, ob kitari pa jo je spremljal Marko Feri. V ospredju so bili vitalnost, jezik, prostor in čas

Sara Sternad

PROSEK Vsak izid nove knjige je praznik. V sredo smo v Domu Prosekarja na Proseku praznovali rojstvo nove pesniške zbirke *Kar in kar maj* Marka Kravosa, ki je pravkar izšla pri Založništvu tržaškega tiska in Slovenski matici; grafično podobo podpisuje oblikovalec Aleš Brce, spremno besedo pa jezikoslovka in profesorica Vesna Mikolič.

Zbirka vsebuje kakih 70 pesmi zbranih v pet sklopov – *Kar in kar*, *Poljubovanje* za vseh 24 ur dneva, *O duši*, *O spolu*, *Čas brez časti* in *Na malvaziji pri sosedu*, je številnim zbranim povedal Martin Lissiach, ki se je pogovarjal z avtorjem; ta je bralce znova presenetil s svojo vitalnostjo in ljubeznijo do življenja oziroma navezanostjo na domači geografski prostor. Da je zbirka nastala ponoči, »saj je čez dan vedno direndaj«, je dejal avtor. »Nima pa zamolklih, nočnih barv, ker odraža mojo radoživost. Naslov je izzivalen, čuden, saj prisegam na to, da lahko traja mesec maj tudi 365 dni, v njem se prepleta tudi moje ime. Človek se mora postaviti na noge, malodušju po robu, gledati na stvari nekoliko bolj oddaljeno, pa čeprav so del življenja, tu mislim na bolezní ali travme, « je zaupal.

O jeziku, ljubezni, minevanju

Na sprehod po Kravosovem radoživem ustvarjanju s sočnostjo besede, neizčrpno erotiko, vero v življenje in preganjanje oblakov, je zbrane popeljala Vesna Mikolič. Avtorja, ki je že klasik, je primerjala s prijateljem, pesnikom Josipom Ostijem – oba se ukvarjata z jezikom kot temo svojih pesmi. »Pri njem bi izpostavila mojstrsko uporabo najdrobnejših besedic, subtilnih členkov, ki so pomembni, saj izražajo odnos avtorja do sveta, in jih

70 pesmi V Domu Prosekarja z Vesno Mikolič, Markom Kravosom in Martinom Lissiachom TEDESCHI/FOTODAMI.ORG

Marko Kravos meni, da bi se moral človek malodušju vselej postaviti po robu

marsikdo zanemarija, « je poudarila. Zbirka prinaša destilat dosedanjega ustvarjanja: njegov slog in teme so razpoznavne, ponuja mojstrsko zmes igrivosti in najglobljih misli, humorja in metafizike, igrivega ustvarjanja z jezikom in resne jezikovne zavesti.

Ob jeziku izstopa tudi tema ljubezni. »Obe temi poveže še s temo minevanja oziroma odnosa med življenjem in smrtjo. Tu smo pred nadgradnjo Kravosovega dosedanjega pesnjenja. « Najpogostejši besedi v zbirki sta čas, ki je izraz minevanja, in pa poljub, se pravi izraz ljubezni, je opozorila. Prostor in čas pri njem minevata in hkrati živita. »Minevanje se sooča z ljubeznijo in življenjem, ki vedno zmagata nad smrtjo – z ironijo, igrivostjo se pesnik izogne patosu in ultimativnim eksistencialnim trditvam, « je ugotavljala in dodala, da nikakor ni slep na bolečino sveta, na nesmisle svetovne politike, vendar se ne pusti zavesti, da bi

ga preplavila temačnost – loteva se je z dialoškostjo in lahkotnostjo oziroma izvrstno jezikovno igro.

Dom presega minljivost

Med rešilnimi bilkami je dom, ki je vezan z morjem in slovensko besedo, »ki presega minljivost, saj bo ostal tudi ko nje ga več ne bo«. Opozorila je tudi na sočutje med živimi bitji, iskanje najvišjih vrednot med ljudmi, preseganje nasprotij med moškimi in ženskami. »Vse elemente zna združiti v celoto, da imamo občutek, da letimo v njegov svet. «

Vanj smo poleteli tudi med branjem pesmi, ko je Marko Kravos med drugim nasul tudi več poljubov, na en dih, takih – šestvrstičnih, »saj je poljub poezija, sporočilo na štiri-rištni način. «

Pesmi je spremljal glas kitare, na katero je zaigral Marko Feri, ki je brazilске ritme učinkovito spojil s slovenskimi melodijami.